

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

ในกระบวนการพัฒนาชาติไทยในปัจจุบันจะพบว่าปัญหาขยะได้กลายเป็นปัญหาหลักจนถือได้ว่าเป็นวาระแห่งชาติ จากรายงาน พบว่า ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นจากชุมชนทั่วประเทศในปี พ.ศ. 2543 มีปริมาณวันละ 38,170 ตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2542 มีอัตราการนำขยะชุมชนกลับมาใช้ประโยชน์มากขึ้นจาก 1.8 ล้านตัน/ปี เป็น 2.0 ล้านตัน/ปี จากตัวเลขดังกล่าวจะเห็นได้ว่าในอนาคตถ้าไม่มีการคัดแยกขยะที่น่ากลับมาใช้ใหม่ให้มากกว่านี้ พื้นที่ในการกำจัดขยะจะมีไม่เพียงพอ นอกจากนี้ยังอาจต้องประสบกับปัญหาอีกมากมายตามมา เช่น ปัญหากลิ่นเหม็น ปัญหาน้ำเน่าเสียจากกองขยะ ปัญหาโรคร้าย และปัญหาแมลงวัน เป็นต้น (กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม. 2545 : 61-63)

จากรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2554 ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนของประเทศยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปี พ.ศ. 2554 เกิดขึ้นประมาณ 15.98 ล้านตัน เฉลี่ย 43,781 ตันต่อวัน (คิดจากปริมาณมูลฝอยชุมชนที่ประชาชนนำมาทิ้งในถัง) ทั้งนี้ การเกิดอุทกภัยในช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคม ส่งผลต่อขยะมูลฝอยในภาพรวมของประเทศเป็นอย่างมาก โดยในช่วงปกติมีปริมาณมูลฝอยเกิดขึ้นประมาณ 12.732 ล้านตัน และเป็นมูลฝอยที่เกิดในช่วงอุทกภัย ประมาณ 3,247 ล้านตัน และจากปริมาณขยะมูลฝอยทั่วประเทศ 15.98 ล้านตัน มีการนำมูลฝอยชุมชนกลับมาใช้ประโยชน์ ประมาณ 4.10 ล้านตัน หรือร้อยละ 26 (กรมควบคุมมลพิษ. ออนไลน์. 2554)

เทศบาลนครระยอง เป็นเทศบาลขนาดใหญ่ มีพื้นที่ในการกำจัดขยะ 11 ไร่เศษ ใช้วิธีกำจัดขยะโดยการฝังกลบตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2543 เป็นต้นมา การจัดการขยะเบื้องต้นประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง มีการคัดขยะที่ขายได้ออกจากขยะชุมชน ขยะที่เหลือทั้งหมดทางเทศบาลจัดเก็บแล้วนำไปกำจัดโดยวิธีฝังกลบตามหลักรัฐบาล ในปี พ.ศ. 2553 บ่อขยะของเทศบาลเต็มไม่สามารถนำขยะไปกำจัดได้อีกเทศบาลจึงได้ตั้งงบประมาณจัดทำโครงการขุดบ่อขยะเก่า เพื่อให้มีพื้นที่ในการกำจัดขยะเพิ่มขึ้น แต่เมื่อขุดขึ้นมาปรากฏว่าขยะเก่าส่วนใหญ่ที่ไม่ย่อยสลายเป็นขยะพลาสติกประมาณ 200000 กว่าตัน และ ขยะพลาสติกนี้เองคือปัญหาหลักที่ทำให้บ่อขยะเต็ม เทศบาลนครระยองจึงมีพื้นที่ไม่พอในการกำจัดขยะ (ดุสิต ธรรมศิริลักษณ์. สัมภาษณ์. 2556)

สรุปจากรายงานข้างต้น ประเทศไทยมีการนำขยะไปใช้ประโยชน์ได้น้อยมาก และขยะที่นำไปใช้ประโยชน์ต้องมีค่าตอบแทน ขยะพลาสติกที่ปนมากับขยะชุมชนจึงไม่มีการคัดแยก เมื่อนำขยะชุมชนที่เหลือไปกำจัดโดยวิธีฝังกลบ ถึงจุดหนึ่งพื้นที่รองรับการกำจัดขยะมิได้พอเพียงที่จะกำจัดขยะอีกต่อไป เพราะสาเหตุพลาสติกที่ปนมากับขยะชุมชนใช้เวลาย่อยสลายนานถึง 500 ปี

เทศบาลตำบลบ้านเพตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง มีอาณาเขตปกครอง 34.5 ตารางกิโลเมตร มีแหล่งท่องเที่ยวหลักระดับประเทศคือเกาะเสม็ด จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดระยองทราบว่าในปีพ.ศ.2554 มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวจังหวัดระยอง 5 ล้านกว่าคน และในจำนวนนี้ 80% ของนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลบ้านเพ ทำให้ปริมาณขยะที่เกิดจากนักท่องเที่ยวเฉลี่ยวันละ 10 ตัน (คนไทยผลิตขยะเฉลี่ย 1 กิโลกรัม/คน/วัน) ซึ่งอาชีพส่วนใหญ่ของประชากรในเขตเทศบาลประกอบอาชีพการประมงและการให้บริการด้านการท่องเที่ยว ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญมากสำหรับเทศบาลตำบลบ้านเพ (สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านเพ. 2554 : 2-3)

ตำบลบ้านเพในปี พ.ศ. 2500 บ้านเมืองยังคงความสมบูรณ์ของธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นชายหาด ป่าชุมชน และการปลูกสร้างบ้านโดยใช้ไม้ในท้องถิ่นและหลังคามุงด้วยใบจาก ผู้คนยังมีไม่มากถนนเส้นเดียวสายกลางบ้าน มลพิษไม่มี ขยะมูลฝอยไม่มีให้เห็น (ประชา เปี่ยมพงศ์สานต์. สัมภาษณ์. 2556) จากการสังเกตการณ์ร่วม : ความเจริญของตำบลบ้านเพเริ่มมีการพัฒนาขึ้นเมื่ออุทยานแห่งชาติประกาศให้เกาะเสม็ดและบริเวณเขาแหลมห้วยาหาดแม่รำพึงเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะเสม็ดเขาแหลมห้วยาทำให้เกาะเสม็ดได้รับการประชาสัมพันธ์อย่างรวดเร็ว ประจวบกับมีชายหาดที่ถือว่าเป็นทรายละเอียด และสีขาว สวยงามระดับโลกทำให้คนไทยทุกคนอยากที่จะมาเที่ยวเกาะเสม็ด โดยเฉพาะนักศึกษาสมัยนั้นเกือบทุกรุ่นที่จบมหาวิทยาลัย หรือจะเข้ามหาวิทยาลัยต้องมาเรียนที่เกาะเสม็ด และในปี พ.ศ. 2538 พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เป็นนายกรัฐมนตรี โครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (Eastern Sea Board) ของรัฐบาลทำให้เศรษฐกิจบูมสุดขีด การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างมหาศาลในแหล่งท่องเที่ยวทุกแห่งของประเทศไทย

การขยายตัวของการพัฒนาพื้นที่ในตำบลบ้านเพเป็นไปอย่างรวดเร็ว นักท่องเที่ยวหลั่งไหลเข้ามาสู่ตำบลบ้านเพ ทำให้เกิดปัญหาเรื่องของขยะมูลฝอยตามมา โดยทางตำบลไม่ได้มีแผนงานรองรับ จนถึงในปัจจุบัน เทศบาลตำบลบ้านเพมีประชากรในทะเบียนราษฎรทั้งสิ้น 16,720 คน ประชากรแฝง 5,000-7,000 คน ประชากรต่างด้าว 5,000 คน นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาประมาณเฉลี่ยวันละ 11,000 คน ทำให้แต่ละวันจะมีประชากรอยู่ในตำบลบ้านเพเฉลี่ย 37,000 กว่าคน ทำให้เห็นได้ว่า จากข้อมูลกรมควบคุมมลพิษที่มีผลเฉลี่ยว่า คนไทยทำให้เกิดขยะ 1 กก./วัน ดังนั้นเทศบาลตำบลบ้านเพจึงมีปริมาณขยะเฉลี่ยวันละ 30 ตัน ตามรายงานของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเทศบาลตำบลบ้านเพ

ตามพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 มาตรา 50 (3) กำหนดหน้าที่ที่ต้องทำในเขตเทศบาล รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอย

และสิ่งปฏิภูลและตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หมวด3 มาตรา18 การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่น ดังนั้นเทศบาลตำบลบ้านเพจึงมีอำนาจและหน้าที่ในการกำจัดขยะตามที่กฎหมายกำหนด

ในอดีตเทศบาลตำบลบ้านเพกำจัดขยะโดยใช้วิธีฝังกลบและไม่มีการคัดแยก ในปี พ.ศ. 2540 เทศบาลเข้าพื้นที่เอกชนในเขตเทศบาล หมู่ที่ 6 ในการกำจัดขยะ ดำเนินการกำจัดขยะถึงปี พ.ศ. 2548 บ่อขยะเต็มไม่สามารถใช้พื้นที่ได้อีกต่อไป จึงหาพื้นที่ใหม่อยู่นอกเขตเทศบาลและห่างไกลชุมชนพื้นที่ 22 ไร่เศษ และเป็นที่ดินเขา ดำเนินการกำจัดขยะถึง ปี พ.ศ. 2552 ชาวบ้านที่อยู่ข้างเคียงเริ่มมีการร้องเรียนถึงปัญหาต่าง ๆ เช่นกลิ่นเหม็นรบกวน แมลงวันมีมากกว่าปกติและน้ำเสียจากกองขยะช่วงหน้าฝนที่ไหลลงลำรางสาธารณะของหมู่บ้านและในที่สุดปลาย ปี พ.ศ. 2553 ชาวบ้านบริเวณนั้นเรียกร้องให้เทศบาลหาที่กำจัดขยะใหม่และไม่ให้มีการกำจัดขยะในพื้นที่อีกต่อไป คณะผู้บริหารได้นำเรื่องดังกล่าวเข้าหารือในที่ประชุมชุมชนเทศบาลบ้านเพจนได้ข้อยุติให้ใช้พื้นที่กำจัดขยะที่บ่อบำบัดน้ำเสียเป็นการชั่วคราว

เดือนมกราคม ปี พ.ศ. 2554 เทศบาลเข้าใช้พื้นที่ในบ่อบำบัดน้ำเสียและกำจัดขยะโดยวิธีฝังกลบเช่นเดิมแต่มีการรณรงค์ให้มีการคัดแยกขยะตั้งครัวเรือน ซึ่งได้ผลระดับหนึ่ง ต่อมาบริษัทนำเสนองเตาเผาขยะที่ไม่ต้องใช้เชื้อเพลิงเป็นพลังงานในการเผาขยะ โดยใช้ขยะเผาตัวมันเองแต่มีเงื่อนไขต้องแยกขยะอินทรีย์ออก และได้นำเตาเผาขยะมาทดลองใช้ 1 เตา หลังทดลองดำเนินการคัดแยกขยะอินทรีย์ออก แล้วนำขยะที่เหลือไปเผาก็ทำให้เห็นได้ว่าพื้นที่กลบฝังใช้น้อยลงน่าจะเป็นผลดีต่อการกำจัดขยะในภาพรวม จึงตกลงสั่งซื้อเตาเผาขยะรวมทั้งสิ้น 3 เตา เวลาผ่านไปได้ประมาณ 2 สัปดาห์ ปัญหาเริ่มเกิดขึ้น ขยะที่เก็บมาเทกองแล้วคัดแยกมีจำนวนมาก คนงานเริ่มมีอาการอ่อนล้าทำให้ขยะตกค้างมีจำนวนมาก เมื่อการคัดแยกในแต่ละวันไม่สามารถทำได้หมดและวันรุ่งขึ้นก็มีขยะชุดใหม่เข้ามาอีก ขยะเก่าเน่ามีกลิ่นเหม็นออกมายังบริเวณบ้านข้างเคียง แมลงวันเข้าไปวางไข่และกลายเป็นหนอน คว้นไฟจากการเผาขยะที่เหลือเมื่อทำงานหนักขึ้นทำให้การเผาไหม้ไม่สมบูรณ์เกิดเป็นกลุ่มควันดำลอยตกลงสู่บ้านเรือน ทำให้มีการรวมตัวเรียกร้องให้เทศบาลหาที่กำจัดขยะแห่งใหม่และให้อยู่ให้ไกลชุมชน เทศบาลขอเวลาในการหาพื้นที่และขนย้ายอุปกรณ์ออกนอกพื้นที่ในเวลา 1 เดือน

ต้นเดือนมีนาคมเทศบาลหาพื้นที่กำจัดขยะแห่งใหม่ได้ เป็นที่อยู่กลางทุ่งนาไกลจากบ้านเรือนชุมชนประมาณ 1ก.ม. มีพื้นที่ทำการประมาณเกือบ 7ไร่ คณะผู้บริหารได้เข้าร่วมหารือทบทวนถึงปัญหาการกำจัดขยะ และการที่จะดำเนินการกำจัดขยะอย่างไรในพื้นที่ที่มีจำกัด และต้องไม่เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา ในที่ประชุมสรุปว่าปัญหาที่สำคัญที่สุดในการจัดการขยะคือขยะพลาสติกที่ปนมากับขยะชุมชน ขยะพลาสติกนี้ถ้าเผาก็มีมลภาวะทางอากาศ และถ้านำไปกลบฝังพลาสติก

ใช้เวลานับร้อยปีจึงย่อยสลาย พื้นที่ในการกำจัดขยะมีเพียง 7 ไร่และเป็นท้องทุ่งไม่ถึงปีพื้นที่ก็จะเต็ม ต้องการที่กำจัดขยะแห่งใหม่เป็นเช่นนี้ไม่จบสิ้น ได้มีการนำเสนอให้นำปัญหาเข้าสู่กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน และให้คณะกรรมการชุมชนได้นำเสนอแนวคิดที่จะทำให้สมาชิกในชุมชนช่วยกันคัดแยกขยะพลาสติกออกจากขยะชุมชนตั้งแต่ในครัวเรือน ในการประชุมคณะกรรมการชุมชนเดือนมิถุนายน 2554 มีมติให้เทศบาลจัดทำโครงการขยะพลาสติกแลกทองคำ โดยให้มีทองคำเส้นละครั้งสละจำนวน 7 เส้น เป็นรางวัล และทำการประชาสัมพันธ์โครงการอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งเชิญหน่วยงานทุกหน่วยงานและองค์กรภาคเอกชนเข้าร่วมโครงการ กำหนดวันเปิดโครงการในวันที่ 12 สิงหาคม 2554 เมื่อถึงวันกำหนดมีผู้เข้าร่วมโครงการทั้งสิ้น 725 คน และในจำนวนนี้มี อ.ส.ม. ของ อ.บ.ต. เพ เข้าร่วมสังเกตการณ์ได้ปริมาณขยะทั้งสิ้น 3720 กิโลกรัม ได้มีการตกลงในระหว่างดำเนินการ ให้จัดทำโครงการต่อเนื่อง 3 เดือน/ครั้ง หลังจากนั้นอีก 3 เดือนเทศบาลก็ทำโครงการอีกครั้ง มีผู้เข้าร่วมโครงการ 225 คน ได้ปริมาณขยะพลาสติก 4,125 กิโลกรัม จากการสังเกตการณ์ร่วมและสอบถามพนักงานที่ดูแลบ่อขยะพบว่า ยังคงมีขยะพลาสติกปนมากับขยะชุมชนเช่นเดิม จนกระทั่งเหลือเวลาประมาณครึ่งเดือนก่อนโครงการเริ่มอีกครั้งขยะพลาสติกปากบ่อขยะจึงเริ่มลดลง ได้นำประเด็นนี้เข้าหารือกับคณะผู้บริหาร และคณะกรรมการชุมชน ได้ขอสรุปให้มีการจัดทำโครงการขยะพลาสติกแลกทองคำ ทุกวันพุธแรกของทุกเดือน และรางวัลให้ลดจำนวนทองคำลงจาก 7 เส้นเหลือ 4 เส้น ให้เพิ่มรางวัลย่อยและมีอาหารสำหรับสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 192 คนได้ปริมาณขยะพลาสติก 1670 กิโลกรัม จนถึงเดือนกันยายน 2555 มีสมาชิกเข้าร่วมโครงการ 225 คนได้ปริมาณขยะพลาสติก 4,370 กิโลกรัม

โดยฐานความคิด โครงการขยะพลาสติกแลกทองคำเชื่อว่า ถ้าประชาชนในเขตเทศบาลทุกครัวเรือน ให้ความร่วมมือในการคัดแยกขยะพลาสติก ออกจากชุมชนได้ 100% ก็จะสามารถแก้ไขปัญหารื่องของการนำพลาสติกไปเผาจนทำให้เกิดกลิ่นควันไฟรบกวนได้ และไม่ต้องนำขยะที่เหลือไปกองเพื่อคัดแยก ดังนั้น ทางเทศบาลก็จะสามารถจัดการขยะที่เหลือ โดยวิธีกลบฝัง ทำให้ไม่เกิดกลิ่นรบกวนชาวบ้าน ส่วนขยะที่เป็นอินทรีย์ถ้าปล่อยไว้ในช่วงเวลาไม่เกิน 6 เดือนก็จะกลายเป็นปุ๋ย ชุมชนและเทศบาลสามารถนำไปใช้ในภาคเกษตรกรรมได้ กล่าวโดยสรุปแล้วจะทำให้มีพื้นที่เพียงพอต่อการกำจัดขยะอย่างยั่งยืน

ดังนั้น การมีส่วนร่วมของประชาชนจึงเป็นหัวใจให้โครงการคัดแยกขยะให้ประสบความสำเร็จ แต่ในปัจจุบันเรายังไม่มีข้อมูลว่า ประชาชนได้เข้าร่วมโครงการมากน้อยเพียงใด อะไรคือปัจจัยที่จะทำให้ชุมชนของเทศบาลตำบลบ้านเพมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะได้อย่างจริงจัง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการคัดแยกขยะ

พลาสติกออกจากขยะชุมชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านเพ จังหวัดระยอง โดยหวังว่าจะนำไปใช้ขับเคลื่อน โครงการให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการคัดแยกขยะพลาสติกออกจากขยะชุมชน ในเขตเทศบาลตำบลบ้านเพ จังหวัดระยอง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการคัดแยกขยะพลาสติกออกจากขยะชุมชน ในเขตเทศบาลตำบลบ้านเพ จังหวัดระยอง

ขอบเขตการการวิจัย

1. ขอบเขตในด้านช่วงเวลาของการศึกษา เริ่มตั้งแต่การขับเคลื่อนโครงการขยะพลาสติก แลกทองคำในเดือนสิงหาคม 2554 ถึง เดือนกันยายน 2555
2. ขอบเขตในด้านพื้นที่การศึกษาจะครอบคลุม 23 ชุมชน ในเขตเทศบาลตำบลบ้านเพ จังหวัดระยอง
3. ขอบเขตในด้านประชากร ศึกษาจากผู้ที่มิสิทธิเลือกตั้ง ตามทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ของเทศบาลตำบลบ้านเพ จังหวัดระยอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการศึกษา ใช้เป็นองค์ความรู้ กรณีศึกษาในการคัดแยกขยะพลาสติกออกจากขยะชุมชน ได้
2. ผลการศึกษาจะใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย การคัดแยกขยะพลาสติกออกจากขยะชุมชน ของเทศบาลตำบลบ้านเพ
3. ผลจากการศึกษาเมื่อสามารถแยกขยะพลาสติกออกจากขยะชุมชนได้ ก็สามารถนำไปศึกษาและต่อยอดเป็นพลังงานและปุ๋ยอินทรีย์ได้

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อเป็นแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. การรับรู้การประชาสัมพันธ์ หมายถึง การสื่อสารทุกรูปแบบ เพื่อต้องการให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบ้านเพ

2. รูปแบบการจัดเก็บขยะ หมายถึง ช่วงเวลาที่เทศบาลตำบลบ้านเพได้กำหนดขึ้นมาในการดำเนินโครงการขยะพลาสติกแลกทองคำ เพื่อจัดเก็บขยะภายในเขตเทศบาลตำบลบ้านเพ

3. ประโยชน์ที่จะได้รับในโครงการ หมายถึง รายได้ที่ประชาชนจะได้รับ ที่เกิดจากการคัดแยกขยะพลาสติกในโครงการ และสามารถนำพลาสติกไปแลกหรือจำหน่ายหรือได้รับค่าตอบแทนคิดเป็นเงินได้

4. จิตสำนึกต่อสิ่งแวดล้อม หมายถึง ทักษะคติ ค่านิยมที่ดีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของประชาชนแวดล้อมในเขตเทศบาลตำบลบ้านเพ

5. ความพร้อมของอุปกรณ์ที่รองรับ หมายถึง ถังหรือภาชนะอื่น ๆ หรือถุงดำที่เทศบาลตำบลบ้านเพ มอบไว้ให้แก่ประชาชนที่เข้าร่วมโครงการขยะพลาสติกแลกทองคำ และการจัดสถานที่รองรับขยะพลาสติกในวันดำเนินโครงการขยะพลาสติกแลกทองคำ

6. ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการคัดแยกขยะพลาสติกออกจากขยะชุมชน หมายถึง การรับรู้การประชาสัมพันธ์ รูปแบบการจัดเก็บขยะ ประโยชน์ที่จะได้รับในโครงการจิตสำนึกต่อสิ่งแวดล้อม และความพร้อมของอุปกรณ์รองรับขยะ มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการคัดแยกขยะพลาสติกออกจากขยะชุมชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านเพ จังหวัดระยอง

7. ขยะชุมชน หมายถึง ขยะมูลฝอยที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน เช่น บ้านพักอาศัย ธุรกิจการค้า สถานประกอบการ สถานบริการ ตลาดสด สถาบันต่าง ๆ รวมทั้ง เศษวัสดุก่อ โดยไม่รวมของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ

8. ขยะพลาสติก หมายถึง ขยะชุมชนที่เป็นพลาสติกและหามูลค่าไม่ได้ เช่น ถุงใส่แกง และ พลาสติกที่ปนเปื้อนสิ่งสกปรกต่าง ๆ

9. ผู้นำ หมายถึง ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการ ผู้นำชุมชน อสม. สตรี และผู้นำอื่น ๆ ที่อยู่ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลบ้านเพ

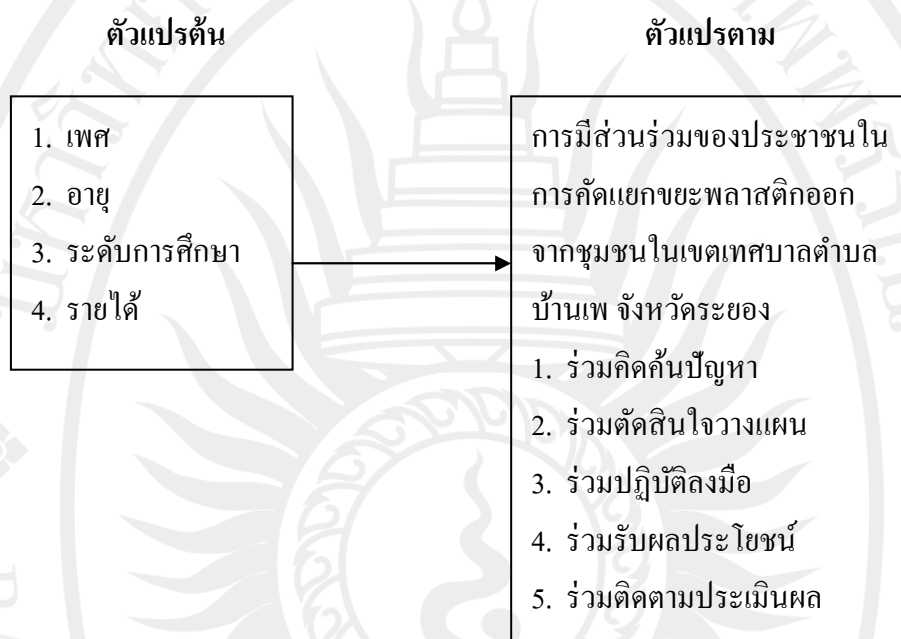
10. เทศบาล หมายถึง เทศบาลตำบลบ้านเพ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง

11. ระดับการมีส่วนร่วม หมายถึง การให้ความร่วมมือของประชาชนในการทำกิจกรรมการมีส่วนร่วม 5 ด้านของเทศบาลตำบลบ้านเพ ได้แก่ ด้านร่วมมือคิดค้นปัญหา ด้านร่วมตัดสินใจวางแผน ด้านร่วมลงมือปฏิบัติ ด้านร่วมรับผลประโยชน์ และด้านติดตามประเมินผล โดยไม่ได้คำนึงถึงผู้ที่นำขยะพลาสติกเข้าร่วมในโครงการขยะพลาสติกแลกทองคำ หรือผู้ที่ไม่นำขยะพลาสติกเข้าร่วมในโครงการขยะพลาสติกแลกทองคำ

12. บทบาทผู้นำ หมายถึง กิจกรรม พฤติกรรม การเข้ามามีส่วนร่วมของผู้นำในการให้ความร่วมมือต่อโครงการขยะพลาสติกแลกทองคำ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการสำรวจองค์ความรู้ทั้งด้านทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาสามารถกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

สมมุติฐานการวิจัย

จากกรอบแนวคิดในการวิจัย ผู้วิจัยสามารถกำหนดสมมุติฐาน ได้ดังนี้

1. การรับรู้การประชาสัมพันธ์ มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะพลาสติกออกจากชุมชน ในเขตเทศบาลตำบลบ้านเพ จังหวัดระยอง
2. รูปแบบการจัดเก็บขยะ มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะพลาสติกออกจากชุมชน ในเขตเทศบาลตำบลบ้านเพ จังหวัดระยอง
3. ประโยชน์ที่จะได้รับในโครงการ มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะพลาสติกออกจากในโครงการขยะชุมชน ในเขตเทศบาลตำบลบ้านเพ จังหวัดระยอง
4. จิตสำนึกต่อสิ่งแวดล้อม มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะพลาสติกออกจากสิ่งแวดล้อม ชยะชุมชน ในเขตเทศบาลตำบลบ้านเพ จังหวัดระยอง
5. ความพร้อมของอุปกรณ์รองรับขยะ มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการคัดแยกขยะพลาสติกออกจากที่รองรับขยะ ชยะชุมชน ในเขตเทศบาลตำบลบ้านเพ จังหวัดระยอง
6. บทบาทผู้นำ มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะพลาสติกออกจากที่รองรับขยะ ชยะชุมชน ในเขตเทศบาลตำบลบ้านเพ จังหวัดระยอง